

Bardzo ważne decyzje

18 grudnia ub.r. odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Komisji do spraw Inspekcji Weterynaryjnej, Lekarzy Urzędowych i Wojskowych, podczas którego szczegółowo omawialiśmy przedstawiony przez wiceministra rolnictwa Marka Zagórskiego projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności. Wszyscy uczestnicy posiedzenia nie zgodzili się z koncepcją organizacji i konsolidacji Inspekcji w kształcie przedstawionym przez resort rolnictwa. Podkreślano, że w projektowanej Inspekcji lekarze weterynarii zostali sprowadzeni do roli wyrobników na szczeblu podstawowym z ograniczonymi możliwościami zajmowania stanowisk na wyższych jej szczeblach. Nawet w nazwie nowej Inspekcji pominięto weterynarię. Mija się z prawdą twierdzenie, które w uzasadnieniu przedstawiają autorzy projektu, o dublowaniu się lub nakładaniu kompetencji obecnej Inspekcji Weterynaryjnej i Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (IJHARS). Zauważamy natomiast, że nakładają się kompetencje IJHARS i Inspekcji Handlowej. Jeżeli chodzi o jakość produktów żywnościowych, jest to wymóg dobrowolny, wynikający z konkurencyjności na rynku i nie ma powiązania z obligatoryjnymi przepisami dotyczącymi ochrony zdrowia publicznego.

W projektowaną Państwową Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności włączono Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa (!!) przekonując, że jest to wyrazem jednolitej koncepcji ochrony zdrowia publicznego. Pomieszano zadania ochrony zdrowia publicznego w sektorze bezpieczeństwa żywności z innymi zadaniami związanymi z produkcją roślinną, obrotem produktami rolniczymi i kontrolą jakości tych produktów.

W uzasadnieniu projektu powiązano Państwową Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności z Krajową Stacją Chemiczno-Rolniczą, przekonując, że jest to jednolita koncepcja ochrony zdrowia publicznego. Pomieszano zadania ochrony zdrowia publicznego w sektorze bezpieczeństwa żywności z innymi zadaniami związanymi z produkcją roślinną, obrotem produktami rolniczymi i kontrolą jakości dobrowolnej tych produktów.

Nieprzemysłane i merytorycznie nieuzasadnione pomysły likwidacji Inspekcji Weterynaryjnej w imię rzekomych oszczędności i konsolidacji rozregulują działanie nadzoru nad żywnością pochodzenia zwierzęcego, zaprzepaszczą dorobek dziesięcioleci działalności Inspekcji Weterynaryjnej i podważą wiarygodność państwowych lekarzy weterynarii w oczach konsumentów oraz naszych partnerów z Unii Europejskiej i spoza Wspólnoty.

Planuje się uchylene najważniejszej dla bezpieczeństwa żywności i weterynarii ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, nad którą pracowano i którą doskonalono przez wiele lat, a jednocześnie w ustawach dotyczących pozostałych Inspekcji proponuje się jedynie zmiany.

W związku z tym uznaliśmy, że przedstawiony projekt należy w całości odrzucić.

Należy pamiętać, że głównym założeniem funkcjonowania systemu bezpieczeństwa żywności jest oddzielenie oceny ryzyka od zarządzania ryzykiem. W przypadku Inspekcji Weterynaryjnej mówimy o zarządzaniu ryzykiem zgodnie z przepisami prawnymi Unii Europejskiej. Trzeba jasno określić, co jest w ważne w zakresie zdrowia publicznego. Czy pełne funkcjonowanie nadzoru zdrowia publicznego, w tym bezpieczeństwa żywności i weterynarii, wymaga włączenia Inspekcji Weterynaryjnej do zadań ochrony zdrowia publicznego realizowanych przez ministra zdrowia?

Ustawa o działach administracji rządowych (Dz. U. z 2003 r. nr 159, poz. 1548, z późn. zm.) daje kompetencje ministrowi zdrowia w zakresie koordynacji bezpieczeństwa zdrowia publicznego, a w szczególności nadzoru nad jakością zdrowotną żywności w procesie produkcji. Dlatego Komisja Krajowej Rady uznała, że jedynym racjonalnym dla naszego zawodu rozwiązaniem jest wyjście Inspekcji Weterynaryjnej z resortu produkcyjnego, jakim jest Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi i podjęcie działań zmierzających do stworzenia razem z Inspekcją Sanitarną i Inspekcją Farmaceutyczną systemu jednolitej, opartej na tych „trzech filarach” Inspekcji z wydzielonym urzędem zdrowia publicznego. Postanowiono, że pogląd taki należy przedstawić Krajowej Radzie i po podjęciu właściwej uchwały podjąć w tej sprawie rozmowy z rządem, w tym z Gabinetem Prezesa Rady Ministrów, ministrem rolnictwa i rozwoju wsi oraz ministrem zdrowia.

3 stycznia b.r. w siedzibie Krajowej Izby odbyło się spotkanie noworoczne, w którym uczestniczyli dr Ewa Lech-Główny Lekarz Weterynarii i wojewódzcy lekarze weterynarii oraz przedstawiciele Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej i prezesi Okręgowych Izb Lekarsko-Weterynaryjnych. W czasie spotkania zadeklarowaliśmy gotowość ścisłej współpracy w sprawach zawodowych, w tym w pracach dotyczących wszystkich projektów prawa odnoszących się do weterynarii. Wszyscy uczestnicy spotkania wyrażali krytyczną opinię na temat projektu utworzenia Pań-

stwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności. Spośród wojewódzkich lekarzy weterynarii wyłoniono 5-osobowy zespół do współpracy z Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną w zakresie legislacji prowadzonej przez rząd i parlament. Uznaliśmy, że należy kontynuować wzajemne konsultacje w imię dobrze pojętego interesu społecznego i weterynarii. Konieczne jest przeciwstawianie się osobom, które chcą nas podzielić w celu realizacji swoich partykularnych celów. Należy pamiętać, że weterynaria jest jedna, a my jesteśmy bardzo wyspecjalizowaną, mało liczną, ale ważną dla społeczeństwa grupą zawodową. Powinniśmy nawzajem się wspierać, a nie szkodzić poprzez rozpowszechnianie fałszywych opinii szkodzącym nam wszystkim.

4 stycznia 2007 r. odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, podczas którego szczegółowo omówiliśmy projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności. W obradach uczestniczył Andrzej Wojtyła – główny inspektor sanitarny ze swoim zastępcą Przemysławem Bilińskim. Mówił on o potrzebie stworzenia jednego, nowoczesnego urzędu i Inspekcji zdrowia publicznego opartego na trzech Inspekcjach – Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej i Inspekcji Farmaceutycznej. Tym samym podzielił nasz wcześniej sformułowany pogląd. Zaproponował podjęcie wspólnych działań nad tym projektem oraz prowadzeniu rozmów z rządem i politykami. Po burzliwej dyskusji, którą przedstawimy w szczegółowym sprawozdaniu Krajowa Rada podjęła uchwałę nr 62 /2007/IV w sprawie przyszłego usytuowania resortowego Inspekcji Weterynaryjnej oraz uchwałę nr 63/ 2007/IV w sprawie powołania Zespołu do spraw projektu ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, które publikujemy w bieżącym numerze „Życia Weterynaryjnego”.

Są to bardzo ważne decyzje dla naszego zawodu, których realizacja wymaga od nas wszystkich dużej rozwagi i mądrości. Zdaję sobie sprawę, że ciąży na nas duża odpowiedzialność za właściwe pokierowanie przyszłością naszego zawodu. Mam świadomość, że była to dla nas decyzja konieczna, żeby móc negocjować właściwe warunki pracy dla lekarzy weterynarii, aby

zakończyć proces spychania nas na margines funkcjonowania w strukturach państwa i skończyć z upokarzającym nas wszystkich „budżetem łaski dla weterynarii”.

10 stycznia b.r. prowadziliśmy rozmowy w Urzędzie Rady Ministrów, w których w imieniu ministra Przemysława Gosiewskiego, uczestniczył minister Jacek Kościelniak. W spotkaniu, jako reprezentanci resortu rolnictwa wzięli udział wiceministrowie Henryk Kowalczyk i Marek Chrapek. Krajową Radę reprezentowałem z Jerzym Smogorzewskim oraz naszym ekspertem Igorem Hutnikiewiczem. Inspekcję Weterynaryjną reprezentowali Bogdan Konopka i Marek Adamczyk. Przedstawiłem uchwa-

łą nr 62/2007/IV Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz naszą opinię na temat projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności. Minister Jacek Kościelniak z uwagą wysłuchał naszych wypowiedzi i wyraził zainteresowanie przedstawionym tematem oraz zadeklarował kontynuację spotkań w celu wypracowania stanowiska rządu w sprawie łączenia Inspekcji działających w zakresie zdrowia publicznego, weterynarii i bezpieczeństwa żywności. Liczę, że ta deklaracja doprowadzi do korzystnych społecznie rozwiązań.

12 stycznia 2007 r., w wyniku mojej interwencji, poseł Andrzej Fedorowicz poprzez klub parlamentarny LPR, spowodował na po-

siedzeniu plenarnym Sejmu, wniesienie poprawki do projektu ustawy o zmianie ustawy o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych, która polega na tym, żeby dodatkowym wynagrodzeniem rocznym (tzw. trzynastką) objąć wojewódzkich lekarzy weterynarii i ich zastępców. Za przyjęciem poprawki głosowało 308 posłów, przeciw – 4, a 111 posłów się wstrzymało. Jestem bardzo zadowolony z tego głosowania. Projekt ustawy został przekazany do Senatu. Oby z innymi sprawami było podobnie, czego nam wszystkim życzę.

Dr Tadeusz Jakubowski
Prezes Krajowej Rady
Lekarsko-Weterynaryjnej